

ZBIERKA ZÁKONOV
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Ročník 1992

Vyhlásené: 24. 3. 1992

Časová verzia predpisu účinná od: 24. 3.1992

Obsah tohto dokumentu má informatívny charakter.

89

OZNÁMENIE

Federálneho ministerstva zahraničných vecí

Federálne ministerstvo zahraničných vecí oznamuje, že 5. novembra 1990 bola v Londýne podpísaná Zmluva medzi vládou Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vládou Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska o zamedzení dvojakeho zdanenia v odbore daní z príjmu a ziskov z majetku.

So Zmluvou vyslovilo súhlas Federálne zhromaždenie Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a prezident Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky ju ratifikoval.

Zmluva nadobudla platnosť na základe svojho článku 27 ods. 1 dňom 20. decembra 1991.

České znenie Zmluvy sa vyhlasuje súčasne.)

**ZMLUVA medzi VLÁDOU ČESKEJ A SLOVENSKEJ FEDERATÍVNEJ REPUBLIKY A VLÁDOU
SPOJENÉHO KRÁLOVSTVA VEĽKEJ BRITÁNIE A SEVERNÉHO ÍRSKA
O ZAMEDZENÍ DVOJAKÉHO ZDANENIA V ODBORE DANÍ Z PRÍJMU A ZISKOV Z MAJETKU**

Vláda Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a vláda Spojeného Kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska

potvrdzujúc svoje pranie rozvíjať a upevňovať hospodársku spoluprácu;

prajúc si uzavrieť zmluvu o zamedzení dvojakeho zdanenia v odbore daní z príjmu a ziskov z majetku;

dohodli sa takto:

Článok 1

Osoby, na ktoré sa zmluva vzťahuje

Táto Zmluva sa vzťahuje na osoby, ktoré majú bydlisko alebo sídlo v jednom alebo oboch zmluvných štátoch (rezidenti).

Článok 2

Dane, na ktoré sa Zmluva vzťahuje

1. Dane, na ktoré sa zmluva vzťahuje, sú:

(a) v Spojenom kráľovstve Veľkej Británie a Severného Írska:

(i) daň z príjmu;

(ii) daň spoločností; a

(iii) daň zo ziskov z majetku;

(ďalej nazývané „daň Spojeného kráľovstva“);

(b) v Českej a Slovenskej Federatívnej Republike;

(i) dane zo zisku;

(ii) daň zo mzdy;

(iii) daň z príjmov z literálnej a umeleckej činnosti;

(iv) poľnohospodárska daň;

(v) daň z príjmov obyvateľstva;

(vi) domová daň;

(ďalej nazývané „česko-slovenská daň“).

2. Táto Zmluva sa takisto vzťahuje na dane rovnakého alebo podobného druhu, ktoré sa budú vyberať v niektorom zmluvnom štáte po podpise tejto Zmluvy popri alebo namiesto daní zmluvného štátu uvedených v odseku 1 tohto článku. Príslušné úrady zmluvných štátov si navzájom oznámia podstatné zmeny, ktoré sa vykonajú v ich príslušných daňových zákonoch.

Článok 3

Všeobecné definície

1. V tejto Zmluve, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad:

(a) výraz „Spojené Kráľovstvo“ označuje Veľkú Britániu a Severné Írsko včítane každej oblasti mimo výsostných vôd Spojeného kráľovstva, ktorá v súlade s medzinárodným právom bola podľa zákonov Spojeného kráľovstva, týkajúcich sa kontinentálneho šelfu, označená ako územie, na ktorom sa môžu vykonávať práva Spojeného kráľovstva, týkajúce sa morského dna a podložia a ich prírodných zdrojov;

(b) výraz „Česko-Slovensko“ označuje Českú a Slovenskú Federatívnu Republiku;

- (c) výraz „štátny príslušník“ označuje:
- (i) Vo vzťahu k Spojenému kráľovstvu, každého britského občana alebo britský subjekt, ktorý nemá občianstvo v inej krajine alebo na inom území Commonwealthu za predpokladu, že má právo pobytu v Spojenom kráľovstve; a každú právnickú osobu, osobnú spoločnosť, združenie osôb alebo iného nositeľa práv zriadené podľa práva platného v Spojenom kráľovstve;
 - (ii) vo vzťahu k Česko-Slovensku, každú fyzickú osobu, ktorá je štátnym občanom Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky a každú právnickú osobu, osobnú spoločnosť a združenie osôb, zriadené podľa práva platného v Česko-Slovensku;
- (d) výrazy „jeden zmluvný štát“ a „druhý zmluvný štát“ označujú podľa prípadu Spojené kráľovstvo alebo Česko-Slovensko;
- (e) výraz „osoba“ označuje fyzickú osobu, spoločnosť a všetky iné združenia osôb, ale nezahŕňa osobnú spoločnosť, ktorá nie je právnickou osobou;
- (f) výraz „spoločnosť“ označuje právnické osoby alebo nositeľov práv považované na účely zdanenia za právnické osoby;
- (g) výrazy „podnik jedného zmluvného štátu“ a „podnik druhého zmluvného štátu“ označujú podnik prevádzkovaný rezidentom jedného zmluvného štátu alebo prevádzkovaný rezidentom druhého zmluvného štátu;
- (h) výraz medzinárodná doprava, označuje akúkoľvek dopravu uskutočňovanú loďou alebo lietadlom, ktorú prevádzkuje podnik, ktorého miesto skutočného vedenia je umiestnené v jednom zmluvnom štáte, pokiaľ loď alebo lietadlo nie sú prevádzkované len medzi miestami v druhom zmluvnom štáte;
- (i) výraz „príslušný úrad“ označuje v prípade Spojeného kráľovstva komisára daňového úradu alebo ich splnomocneného zástupcu a v prípade Česko-Slovenska ministra financií Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky alebo jeho splnomocneného zástupcu.
2. Každý výraz, ktorý nie je inak definovaný, bude mať pre aplikáciu tejto Zmluvy zmluvným štátom význam, ktorý mu patrí podľa práva tohto štátu, ktoré upravuje dane, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, pokiaľ súvislosť nevyžaduje odlišný výklad.

Článok 4

Daňový domicil

1. Výraz „rezident“ jedného zmluvného štátu označuje v zmysle tejto Zmluvy každú osobu, ktorá je podľa práva tohto štátu podrobená v tomto štáte zdaneniu z dôvodu svojho bydliska, stáleho pobytu, miesta vedenia alebo akéhokoľvek iného podobného kritéria; tento výraz nezahŕňa fyzickú osobu, ktorá je podrobená zdaneniu v tomto zmluvnom štáte iba z dôvodov príjmu zo zdrojov v tomto štáte umiestnených.
2. Ak fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku rezidentom v oboch zmluvných štátoch, určí sa jej postavenie v súlade s nasledujúcimi zásadami:
 - (a) predpokladá sa, že táto osoba je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom má stály byt. Ak má stály byt v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ku ktorému má užšie osobné a hospodárske vzťahy (stredisko životných záujmov);
 - (b) ak sa nemôže určiť, v ktorom zmluvnom štáte má táto osoba stredisko svojich životných záujmov alebo ak nemá stály byt v žiadnom zmluvnom štáte, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, v ktorom sa obvykle zdržiava;
 - (c) ak sa táto osoba obvykle zdržiava v oboch zmluvných štátoch alebo v žiadnom z nich, predpokladá sa, že je rezidentom v tom zmluvnom štáte, ktorého je štátnym občanom;
 - (d) ak je táto osoba štátnym občanom oboch zmluvných štátov alebo žiadneho z nich, upravia príslušné úrady zmluvných štátov túto otázku vzájomnou dohodou.
3. Ak osoba iná než fyzická osoba je podľa ustanovenia odseku 1 tohto článku rezidentom v oboch zmluvných štátoch, predpokladá sa, že je rezidentom v tom štáte, v ktorom sa nachádza miesto jej skutočného vedenia.

Článok 5

Stála prevádzkareň

1. Výraz „stála prevádzkareň“ označuje v zmysle tejto Zmluvy trvalé zariadenie pre podnikanie, v ktorom podnik vykonáva úplne alebo sčasti svoju činnosť.
2. Výraz „stála prevádzkareň“ zahŕňa najmä:
 - (a) miesto vedenia;
 - (b) závod;
 - (c) kanceláriu;
 - (d) továreň;
 - (e) dielňu;
 - (f) baňu, nálezisko nafty alebo plynu, lom alebo iné miesto, kde sa ťažia prírodné zdroje;
 - (g) zariadenie alebo stavbu používanú na výskum alebo využitie prírodných zdrojov;
 - (h) stavenisko alebo stavbu alebo montáž, ktoré trvajú dlhšie ako dvanásť mesiacov;
3. Výraz „stála prevádzkareň“ nebude zahŕňať:
 - (a) zariadenie, ktoré sa využíva iba na uskladnenie, vystavenie alebo dodanie tovaru patriaceho podniku;
 - (b) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom uskladnenia, vystavenia alebo dodania;
 - (c) zásobu tovaru patriaceho podniku, ktorá sa udržiava iba za účelom spracovania iným podnikom;
 - (d) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa využíva iba za účelom nákupu tovaru alebo zhromažďovania informácií pre podnik;
 - (e) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava pre podnik iba za účelom reklamy, poskytovania informácií, vedeckých rešerší alebo podobných činností, ktoré majú prípravný alebo pomocný charakter;
 - (f) trvalé zariadenie pre podnikanie, ktoré sa udržiava iba na výkon akéhokoľvek spojenia činností uvedených v pododsekoch (a) - (e) tohto odseku, pokiaľ celková činnosť trvalého zariadenia, vyplývajúca z tohto spojenia, má prípravný alebo pomocný charakter.
4. Ak bez ohľadu na ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku, osoba - iná než nezávislý zástupca, na ktorého sa vzťahuje odsek 5 tohto článku - koná v zmluvnom štáte na účet podniku a má plnomocnenstvo, ktoré jej dovoľuje uzavierať zmluvy v mene podniku, predpokláda sa, že tento podnik má stálu prevádzkareň v tomto štáte vo vzťahu ku všetkým činnostiam, ktoré táto osoba vykonáva pre podnik, pokiaľ činnosť tejto osoby nie je obmedzená na činnosti uvedené v odseku 3 tohto článku, ktoré, pokiaľ by sa uskutočňovali v trvalom zariadení, by nezakladali existenciu stálej prevádzkárne podľa ustanovenia tohto odseku.
5. Nepredpokláda sa, že podnik jedného zmluvného štátu má stálu prevádzkareň v druhom zmluvnom štáte len preto, že tam vykonáva svoju činnosť prostredníctvom makléra, generálneho komisionára alebo iného nezávislého zástupcu, pokiaľ tieto osoby konajú v rámci svojej riadnej činnosti.
6. Skutočnosť, že spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, ovláda spoločnosť alebo je ovládaná spoločnosťou, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte alebo ktorá tam vykonáva svoju činnosť (či už prostredníctvom stálej prevádzkárne alebo inak), neurobí sama osebe z ktorejkoľvek tejto spoločnosti stálu prevádzkareň druhej spoločnosti.

Článok 6

Príjmy z nehnuteľného majetku

1. Príjem z nehnuteľného majetku sa môže zdaňovať v zmluvnom štáte, v ktorom je taký majetok umiestnený.
- 2.

- (a) Výraz „nehnutelný majetok“ je s výhradou ustanovenia pododseku (b) tohto odseku definovaný v zhode s právom zmluvného štátu, v ktorom je tento majetok umiestnený.
- (b) Výraz „nehnutelný majetok“ zahŕňa v každom prípade príslušenstvo nehnuteľného majetku, živý a mŕtvy inventár používaný v poľnohospodárstve a lesníctve, práva, pre ktoré platia ustanovenia občianskeho práva vzťahujúce sa na pozemky, právo užívania nehnuteľného majetku a práva na premenlivé alebo pevné platby za ťaženie alebo za povolenie na ťaženie nerastných ložísk, prameňov a iných prírodných zdrojov; lode, člny a lietadlá sa nepovažujú za nehnuteľný majetok.
3. Ustanovenie odseku 1 tohto článku platí pre príjmy z priameho užívania, nájmu alebo každého iného spôsobu užívania nehnuteľného majetku.
4. Ustanovenie odsekov 1 a 3 tohto článku platia takisto pre príjmy z nehnuteľného majetku užívaného na výkon slobodného povolania.

Článok 7

Zisky podnikov

1. Zisky podniku jedného zmluvného štátu budú zdanené len v tomto štáte, pokiaľ podnik nevykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená. Ak podnik vykonáva svoju činnosť týmto spôsobom, môžu byť zisky podniku zdanené v tomto druhom štáte, ale iba v takom rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej prevádzkárni.
2. Ak podnik jedného zmluvného štátu vykonáva svoju činnosť v druhom zmluvnom štáte prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, prisudzujú sa s výhradou ustanovenia odseku 3 tohto článku v každom zmluvnom štáte tejto stálej prevádzkárni zisky, ktoré by bola mohla docieľiť, keby bola ako samostatný podnik vykonávala rovnaké alebo obdobné činnosti za rovnakých alebo obdobných podmienok a bola úplne nezávislá v styku s podnikom, ktorého je stálou prevádzkárňou.
3. Pri výpočte ziskov stálej prevádzkárne sa povoľuje odpočítať náklady podniku vynaložené na ciele sledované touto stálou prevádzkárňou včítane výdavkov vedenia a všeobecných správnych výdavkov, či už vznikli v štáte, v ktorom je táto stála prevádzkárňa umiestnená, alebo inde.
4. Ak je v niektorom zmluvnom štáte obvyklé určiť zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, na základe rozdelenia celkových ziskov podniku, jeho rôznym častiam, nevylučuje ustanovenie odseku 2 tohto článku, aby tento zmluvný štát určil zisky, ktoré sa majú zdaňiť, týmto obvyklým rozdelením; použitý spôsob rozdelenia ziskov musí byť však taký, aby výsledok bol v súlade so zásadami ustanovenými v tomto článku.
5. Stálej prevádzkárni sa nepripočítajú žiadne zisky na základe skutočnosti, že iba nakupovala tovar pre podnik.
6. Zisky, ktoré sa majú pripočítať stálej prevádzkárni, sa na účely predchádzajúcich odsekov určia každý rok rovnakým spôsobom, pokiaľ neexistujú dostatočné dôvody pre iný postup.
7. Ak zisky zahŕňajú príjmy, o ktorých sa hovorí oddelene v iných článkoch tejto Zmluvy, nebudú ustanovenia oných článkov dotknuté ustanoveniami tohto článku.

Článok 8

Lodná a letecká doprava

1. Zisky z prevádzkovania lodí alebo lietadiel v medzinárodnej doprave budú zdanené len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
2. Ak sídlo skutočného vedenia podniku námornej dopravy je na palube lode, považuje sa za umiestnené v zmluvnom štáte, v ktorom sa nachádza domovský prístav tejto lode alebo ak takého domovského prístavu niet, v zmluvnom štáte, v ktorom je prevádzkovateľ lode rezidentom.
3. Ustanovenie odseku 1 tohto článku platí tiež pre zisky z účasti na poole, spoločnej prevádzke alebo medzinárodnej prevádzkovej organizácii.

Článok 9

Združené podniky

Ak

- (a) sa podnik jedného zmluvného štátu podieľa priamo alebo nepriamo na riadení, kontrole alebo majetku podniku druhého zmluvného štátu, alebo
- (b) tie isté osoby sa priamo alebo nepriamo podieľajú na riadení, kontrole alebo majetku podniku jedného zmluvného štátu i podniku druhého zmluvného štátu,

a ak v týchto prípadoch sú iba podniky vo svojich obchodných alebo finančných vzťahoch viazané podmienkami, ktoré dohodli alebo im boli uložené a ktoré sa líšia od podmienok, ktoré by boli dojednané medzi nezávislými podnikmi, môžu sa do ziskov tohto podniku včleniť a následkom toho zdaníť zisky, ktoré by bez týchto podmienok bol docielil jeden z podnikov, ktoré sa však vzhľadom na tieto podmienky docieľiť nemohli.

Článok 10

Dividendy

1. Dividendy vyplácané spoločnosťou, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom zmluvnom štáte.
2. Tieto dividendy však môžu byť takisto zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je spoločnosť, ktorá ich vypláca, rezidentom, a to podľa právnych predpisov tohto štátu, avšak ak príjemca je skutočným vlastníkom dividend, daň takto stanovená nepresiahne:
 - (a) 5 % hrubej sumy dividend, ak príjemca je spoločnosťou, ktorá spravuje najmenej 25 % podielov s hlasovacím právom na spoločnosti vyplácajúcej dividendy;
 - (b) 15 % hrubej sumy dividend vo všetkých ostatných prípadoch.
3. Výraz „dividendy“ použitý v tomto článku označuje príjmy z akcií alebo iných práv - s výnimkou pohľadávok - s podielom na zisku, ako aj príjmy z práv na spoločnosti, ktoré sú podľa daňových predpisov štátu, v ktorom je spoločnosť, ktorá rozdeľuje zisk, rezidentom, postavené na roveň príjmov z akcií a takisto zahŕňa všetky iné príjmy, ktoré podľa právnych predpisov zmluvného štátu, ktorého je rezidentom spoločnosť, ktorá vykonáva výplaty, sa považujú za dividendy alebo rozdelený zisk spoločnosti.
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nepoužijú, ak skutočný vlastník dividend, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom je rezidentom spoločnosť vyplácajúca dividendy, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolanie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú sa skutočne viaže k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14 tejto Zmluvy, podľa toho, o aký prípad ide.
5. Ak spoločnosť, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, dosahuje zisky alebo príjmy z druhého zmluvného štátu, nemôže tento druhý štát zdaníť dividendy vyplácané spoločnosťou, ibaže sa tieto dividendy vyplácajú rezidentovi tohto druhého zmluvného štátu alebo že účasť, pre ktorú sa dividendy vyplácajú, skutočne patrí k stálej prevádzkárni, ktorá je umiestnená v tomto druhom štáte, ani podrobiť nerozdelené zisky spoločnosti dani z nerozdelených ziskov, aj keď vyplácané dividendy alebo nerozdelené zisky pozostávajú úplne alebo sčasti zo ziskov alebo z príjmov v tomto druhom štáte.

Článok 11

Úroky

1. Úroky, majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, ktoré poberá rezident druhého zmluvného štátu a ktorý je ich skutočným vlastníkom, budú zdanené iba v tomto druhom štáte.
2. Výraz „úroky“ použitý v tomto článku označuje príjmy z vládnych cenných papierov, obligácií alebo dlhopisov zabezpečených i nezabezpečených záložným právom na nehnuteľnosti alebo doložkou o účasti na zisku a z pohľadávok akéhokoľvek druhu, rovnako ako všetky ostatné príjmy, majúce charakter príjmov z pôžičiek, podľa daňového práva štátu, v ktorom je zdroj

príjmu.

3. Ustanovenie odseku 1 tohto článku sa nepoužije, ak skutočný vlastník úrokov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú úroky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolenie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak pohľadávka, z ktorej sa úroky platia, sa skutočne viaže k tejto stálej prevádzkárni alebo k tejto stálej základni. V takom prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14, podľa toho, o aký prípad ide.
4. Ak suma úrokov presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom úrokov alebo ktoré jeden aj druhý udržiava s trefou osobou, z akéhokoľvek dôvodu sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ so skutočným vlastníkom, keby nebolo takých vzťahov, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 12

Licenčné poplatky

1. Licenčné poplatky, majúce zdroj v jednom zmluvnom štáte, ktoré poberá rezident druhého zmluvného štátu, a ktorý je ich skutočným vlastníkom, budú zdanené iba v tomto druhom štáte.
2. Licenčné poplatky uvedené v pododseku 3 (a), môžu byť bez ohľadu na ustanovenie odseku 1 tohto článku zdanené tiež v zmluvnom štáte, v ktorom je ich zdroj, a v súlade s právnymi predpismi tohto štátu, avšak ak je príjemca skutočným vlastníkom licenčných poplatkov, suma dane takto určená nepresiahne 10 % hrubej sumy z licenčných poplatkov.
3. Výraz „licenčné poplatky“ použitý v tomto článku označuje platby akéhokoľvek druhu dôjdené ako náhrada za:
 - (a) použitie alebo právo na použitie patentu, ochrannej známky, návrhu alebo modelu, plánu, tajného vzorca alebo výrobného postupu alebo za použitie alebo za právo na použitie priemyselného, obchodného alebo vedeckého zariadenia alebo za informácie, ktoré sa vzťahujú na skúsenosti nadobudnuté v priemyselnej, obchodnej, technickej, technologickej alebo vedeckej oblasti;
 - (b) za použitie alebo právo na použitie autorského práva k literárnemu, umeleckému alebo vedeckému dielu (včítane kinematografických filmov a filmov alebo nahrávok pre rozhlasové alebo televízne vysielanie).
4. Ustanovenia odsekov 1 a 2 tohto článku sa nepoužijú, ak skutočný vlastník licenčných poplatkov, ktorý je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, vykonáva v druhom zmluvnom štáte, v ktorom majú licenčné poplatky zdroj, priemyselnú alebo obchodnú činnosť prostredníctvom stálej prevádzkárne, ktorá je tam umiestnená, alebo nezávislé povolenie prostredníctvom stálej základne tam umiestnenej, a ak právo alebo majetok, ktoré dávajú vznik licenčným poplatkom, sú s nimi skutočne spojené. V tomto prípade sa použijú ustanovenia článku 7 alebo článku 14, podľa toho, o aký prípad ide.
5. Predpokláda sa, že licenčné poplatky majú zdroj v zmluvnom štáte, ak platiteľom je tento štát sám, jeho správny útvar, miestny orgán alebo rezident tohto štátu. Ak však platiteľ licenčných poplatkov, či už je alebo nie je rezidentom v niektorom zmluvnom štáte, má v zmluvnom štáte stálu prevádzkareň, v spojení s ktorou vznikla povinnosť platiť licenčné poplatky, predpokláda sa, že tieto licenčné poplatky majú zdroj v tom zmluvnom štáte, v ktorom je stála prevádzkareň umiestnená.
6. Ak suma licenčných poplatkov presahuje v dôsledku osobitných vzťahov existujúcich medzi platiteľom a skutočným vlastníkom alebo ktoré obaja udržiavajú s trefou osobou, z akéhokoľvek dôvodu sumu, ktorú by bol dojednal platiteľ so skutočným vlastníkom, keby neboli také vzťahy, použijú sa ustanovenia tohto článku len na túto naposledy spomenutú sumu. Suma platieb, ktorá ju presahuje, bude v tomto prípade zdanená podľa právnych predpisov každého zmluvného štátu s prihliadnutím na ostatné ustanovenia tejto Zmluvy.

Článok 13

Zisky zo scudzenia majetku

1. Zisky zo scudzenia nehnuteľného majetku, ktorý sa definuje v odseku 2 článku 6 tejto Zmluvy, môžu byť zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom je tento majetok umiestnený.
2. Zisky zo scudzenia hnuteľného majetku, ktorý je časťou aktív stálej prevádzkarne, ktoré má podnik jedného zmluvného štátu v druhom zmluvnom štáte, alebo hnuteľného majetku, ktorý patrí k stálej základni, ktorú rezident jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte na výkon nezávislého povolania, včítane takých ziskov dosiahnutých zo scudzenia takej stálej prevádzkarne (samotnej alebo spolu s celým podnikom) alebo takej stálej základne, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.
3. Zisky zo scudzenia lodí a lietadiel prevádzkovaných v medzinárodnej doprave a hnuteľného majetku, ktorý slúži prevádzke týchto lodí a lietadiel, budú zdanené len v zmluvnom štáte, v ktorom je umiestnené sídlo skutočného vedenia podniku.
4. Zisky zo scudzenia iného majetku, než ktorý je uvedený v odsekoch 1, 2 a 3 tohto článku, môžu byť zdanené len v zmluvnom štáte, v ktorom je scudziteľ rezidentom.

Článok 14

Nezávislé povolanie

1. Príjmy, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá zo slobodného povolania alebo inej nezávislej činnosti podobného charakteru, budú zdanené len v tomto štáte, pokiaľ príjemca nemá obvykle k dispozícii v druhom zmluvnom štáte stálu základňu na výkon svojej činnosti. Ak má k dispozícii takú stálu základňu, môžu byť príjmy zdanené v druhom zmluvnom štáte, ale iba v rozsahu, v akom ich možno pripočítať tejto stálej základni.
2. Výraz „slobodné povolanie“ zahŕňa najmä nezávislé vedecké, literárne, umelecké, vychovávateľské alebo učiteľské činnosti, ako aj samostatné činnosti lekárov, právnikov, inženierov, architektov, dentistov a účtovníckych znalcov.

Článok 15

Zamestnanie

1. Platy, mzdy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu plateného zamestnania, môžu byť s výhradou ustanovení článkov 16, 18 a 19 tejto Zmluvy zdanené len v tomto štáte, pokiaľ sa zamestnanie nevykonáva v druhom zmluvnom štáte. Ak sa zamestnanie vykonáva, môžu sa odmeny zaň prijaté zdaníť v tomto druhom štáte.
2. Odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá z dôvodu zamestnania vykonávaného v druhom zmluvnom štáte, budú bez ohľadu na ustanovenia odseku 1 tohto článku zdanené len v prv spomenutom štáte, ak:
 - (a) príjemca sa zdržiava v druhom štáte počas jedného alebo viac období, ktoré nepresiahnu v úhrne 183 dní v daňovom roku; a
 - (b) odmeny sú vyplácané zamestnávateľom, alebo za zamestnávateľa, ktorý nie je rezidentom v druhom štáte; a
 - (c) odmeny nejdú na ťarchu stálej prevádzkarne alebo stálej základne, ktoré má zamestnávateľ v druhom štáte.
3. Nehľadiac na predchádzajúce ustanovenia tohto článku, môžu sa odmeny poberané z dôvodu zamestnania vykonávaného na palube lode alebo lietadla v medzinárodnej doprave zdaníť v zmluvnom štáte, v ktorom je osoba poberajúca zisky z prevádzky lode alebo lietadla rezidentom.

Článok 16

Tantiémy

Tantiémy a iné podobné odmeny, ktoré rezident jedného zmluvného štátu poberá ako člen správnej rady spoločnosti, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, môžu byť zdanené v tomto druhom štáte.

Článok 17

Umelci a športovci

1. Príjmy, ktoré poberajú na verejnosti vystupujúci umelci ako divadelní, filmoví, rozhlasoví alebo televízni umelci a hudobníci a športovci, môžu byť bez ohľadu na ustanovenia článkov 14 a 15 tejto Zmluvy zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom sa tieto činnosti vykonávajú. Príjmy z takýchto činností sa však vyjmú zo zdanenia v tomto štáte, ak sa tieto činnosti vykonávajú na základe kultúrnej dohody alebo dojednania medzi zmluvnými štátmi.
2. Ak príjmy z činnosti, ktorú osobne vykonáva športovec alebo umelec, neplynú tomuto umelcovi alebo športovcovi samému, ale inej osobe, môžu byť tieto príjmy bez ohľadu na ustanovenia článkov 7, 14 a 15 tejto Zmluvy zdanené v zmluvnom štáte, v ktorom umelec alebo športovec vykonáva svoju činnosť.

Článok 18

Penzie

1. Penzie a iné podobné platby vyplácané z dôvodu prvého zamestnania rezidentovi niektorého zmluvného štátu a iné annuity platené takému rezidentovi, budú s výhradou ustanovenia článku 19 ods. 2 tejto Zmluvy zdanené iba v tomto štáte.
2. Výraz „annuita“ znamená určenú sumu platenú opakovane v určených lehotách počas života alebo v priebehu určitého alebo zistiteľného časového obdobia na základe záväzku platiť náhradou za zodpovedajúcu a plnú úhradu v peniazoch alebo peniazmi vyjadriteľnú.

Článok 19

Verejné funkcie

1.
 - (a) Odmeny, iné ako penzie, vyplácané jedným zmluvným štátom alebo správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu fyzickej osobe za služby preukazované tomuto štátu alebo správneho útvaru alebo miestnemu orgánu, môžu byť zdanené iba v tomto štáte.
 - (b) Také odmeny však budú zdanené iba v druhom zmluvnom štáte, ak sa služby preukazujú v tomto štáte a fyzická osoba, ktorá je rezidentom tohto štátu:
 - (i) je štátnym občanom tohto štátu, alebo
 - (ii) sa nestala rezidentom v tomto štáte len z dôvodu poskytovania týchto služieb.
2.
 - (a) Penzie vyplácané niektorým zmluvným štátom, štátnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu buď priamo, alebo z fondov, ktoré zriadili, fyzickej osobe za služby preukázané tomuto štátu, správneho útvaru alebo miestnemu orgánu, môžu byť zdanené len v tomto štáte.
 - (b) Také penzie však budú zdanené iba v druhom zmluvnom štáte, ak fyzická osoba je rezidentom a štátnym občanom tohto štátu.
3. Ustanovenia článkov 15, 16 a 18 tejto Zmluvy sa použijú na odmeny a penzie za služby preukázané v súvislosti s priemyselnou alebo obchodnou činnosťou vykonávanou niektorým zmluvným štátom, správnym útvarom alebo miestnym orgánom tohto štátu.

Článok 20

Študenti

Platby, ktoré študent alebo praktikant, ktorý je alebo bol bezprostredne pred svojím príchodom do jedného zmluvného štátu rezidentom v druhom zmluvnom štáte a ktorý sa zdržiava v prv spomenutom štáte iba za účelom štúdia alebo výcviku, dostáva na úhradu nákladov výživy, štúdia alebo výcviku, nebudú zdanené v tomto prv spomenutom štáte za predpokladu, že takéto platby sa mu vyplácajú zo zdrojov mimo tohto štátu.

Článok 21

Iné príjmy

Príjmy osoby, ktorá je rezidentom v jednom zmluvnom štáte, nech majú zdroj kdekoľvek, a ak ide o príjmy takého druhu alebo zo zdrojov, o ktorých sa nehovorí v predchádzajúcich článkoch tejto Zmluvy, iné než príjmy vyplácané zo zvereného majetku alebo z majetku zomretých osôb v priebehu pozostalostného konania, budú zdaňované iba v tomto štáte.

Článok 22

Zamedzenie dvojitého zdanenia

1. V súlade s ustanoveniami právnych predpisov Spojeného kráľovstva, ktoré upravujú zápočet dane zaplatenej mimo územia Spojeného kráľovstva na daň v Spojenom kráľovstve (ktorých sa nedotknú ďalej uvedené zásady):
 - (a) bude česko-slovenská daň platená na základe čs. právnych predpisov a v súlade s touto Zmluvou či už priamo alebo zrážkou zo ziskov, z príjmov alebo zdaniteľných výnosov zo zdrojov v Česko-Slovensku (s výnimkou v prípade dividend dane zaplatenej zo ziskov, z ktorých sa vyplácajú dividendy) započítaná na daň Spojeného kráľovstva prípadajúcu na tie isté zisky, príjmy alebo zdaniteľné výnosy, z ktorých bola vypočítaná česko-slovenská daň;
 - (b) v prípade dividend platených spoločnosťou, ktorá je rezidentom v Česko-Slovensku, spoločnosťou, ktorá je rezidentom v Spojenom kráľovstve a ktorá kontroluje priamo alebo nepriamo najmenej 10 % podielov s hlasovacím právom na spoločnosti vyplácajúcej dividendy, sa bude zápočet (popri česko-slovenskej dani, ktorá môže byť započítaná podľa ustanovenia pododseku (a) tohto odseku), vzťahovať na čs. daň zaplatenú spoločnosťou zo ziskov, z ktorých sa dividendy vyplácajú.
2. V Česko-Slovensku bude dvojité zdanenie zamedzené takto:
 - (a) ak osoba, ktorá je rezidentom v Česko-Slovensku, poberá príjmy a zisky z majetku, ktoré môžu byť podľa ustanovení tejto Zmluvy zdanené v Spojenom kráľovstve, vyjme Česko-Slovensko s výhradou ustanovení uvedených pod písmenom (b) tohto odseku tieto príjmy alebo zisky z majetku zo zdanenia, môže však pri výpočte sumy dane z ostatných príjmov a ziskov z majetku tejto osoby použiť sadzbu dane, ktorá by sa použila, keby vyňaté príjmy alebo zisky z majetku neboli takto vyňaté;
 - (b) ak osoba, ktorá je rezidentom v Česko-Slovensku, poberá príjmy, ktoré môžu byť podľa ustanovení článkov 10, 12, 16 a 17 tejto Zmluvy zdanené v Spojenom kráľovstve, povolí Česko-Slovensko znížiť sumu česko-slovenskej dane vypočítanej z príjmu tejto osoby o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej Spojenému kráľovstvu z tohto príjmu. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne takú časť česko-slovenskej dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na príjmy, ktoré môžu byť zdanené v Spojenom kráľovstve.
3. Na účely odsekov 1 a 2 tohto článku sa bude predpokladať, že príjmy a zisky z majetku vlastnené rezidentom jedného zmluvného štátu, ktoré môžu byť zdanené v druhom zmluvnom štáte v súlade s touto Zmluvou, majú zdroj v tomto druhom zmluvnom štáte.
4. Ak zisky, ktoré podniku jedného zmluvného štátu boli zdanené v tomto štáte, sú takisto zahrnuté do ziskov podniku druhého štátu a zisky takto zahrnuté sú ziskmi, ktoré by získal podnik druhého štátu, keby vzťahy medzi podnikmi boli také ako medzi podnikmi na sebe úplne nezávislými, naloží sa so sumou zahrnutou do ziskov oboch podnikov ako s príjmom zo zdroja v druhom štáte patriacemu podniku prv spomenutému štátu a úľava sa poskytne zodpovedajúcim spôsobom podľa ustanovenia odseku 1 alebo odseku 2 tohto článku.

Článok 23

Zásada rovnakého nakladania

1. Štátni príslušníci jedného zmluvného štátu nebudú podrobení v druhom zmluvnom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojeným, ktoré sú iné alebo ťaživejšie než zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobení štátni príslušníci tohto druhého štátu, ktorí sú v rovnakej situácii.

2. Zdanenie stálej prevádzkárne, ktorú podnik jedného zmluvného štátu má v druhom zmluvnom štáte, nebude v tomto druhom štáte nepriaznivejšie než zdanenie podnikov tohto druhého štátu, ktoré vykonávajú tú istú činnosť.
3. Pokiaľ sa nebudú aplikovať ustanovenia článku 9, článku 11 ods. 4 a článku 12 ods. 6 tejto Zmluvy, budú úroky, licenčné poplatky a iné výdavky platené podnikom jedného zmluvného štátu osobe, ktorá je rezidentom v druhom zmluvnom štáte, odpočítateľné na účely určenia zdaniteľných ziskov tohto podniku za rovnakých podmienok, ako keby sa platili osobe, ktorá je rezidentom v prv spomenutom štáte.
4. Podniky jedného zmluvného štátu, ktorých imanie úplne alebo sčasti, priamo alebo nepriamo vlastní, alebo kontroluje osoba alebo osoby, ktoré sú rezidentmi v druhom zmluvnom štáte, nebudú podrobené v prv spomenutom štáte žiadnemu zdaneniu alebo povinnostiam s ním spojených, ktoré sú iné alebo ťaživejšie ako zdanenie a s ním spojené povinnosti, ktorým sú alebo budú môcť byť podrobené ostatné podobné podniky prv spomenutého štátu.
5. Žiadne ustanovenie tohto článku sa nebude vykladať ako záväzok jedného zmluvného štátu, aby priznal fyzickým osobám, ktoré nie sú rezidentmi v tomto štáte, akékoľvek osobné úľavy, zľavy a zníženie dane, ktoré priznáva svojim rezidentom.

Článok 24

Riešenie prípadov cestou dohody

1. Ak sa niektorá osoba domnieva, že opatrenia jedného alebo oboch zmluvných štátov vedú alebo povedú u nej k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanovením tejto Zmluvy, môže nezávisle na opravných prostriedkoch, ktoré poskytne vnútroštátne právo týchto štátov, predložiť svoj prípad príslušnému úradu zmluvného štátu, ktorého je rezidentom.
2. Ak bude príslušný úrad považovať námietku za oprávnenú a ak nebude sám schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa snažiť, aby prípad rozhodol dohodou s príslušným úradom druhého zmluvného štátu tak, aby sa vylúčilo zdanenie, ktoré nie je v zhode s touto Zmluvou.
3. Príslušné úrady zmluvných štátov sa budú snažiť vyriešiť dohodou ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo aplikácii tejto Zmluvy.
4. Príslušné úrady zmluvných štátov môžu vojsť v priamy styk za účelom dosiahnutia dohody v zmysle predchádzajúcich odsekov.

Článok 25

Výmena informácií

1. Príslušné úrady zmluvných štátov si budú vymieňať informácie potrebné pre aplikáciu ustanovení tejto Zmluvy alebo vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných štátov, ktoré sa vzťahujú na dane, ktoré sú predmetom tejto Zmluvy, pokiaľ zdanenie, ktoré upravujú, sa spravuje touto Zmluvou. Takto oznámené informácie sa budú považovať za tajné a neoznámia sa žiadnym iným osobám než osobám (včítane súdov a správnych úradov), ktoré sa zaoberajú vyrubovaním alebo vyberaním daní, na ktoré sa vzťahuje táto Zmluva, vymáhaním alebo trestným stíhaním vo veci týchto daní alebo rozhodovaním o opravných prostriedkoch. Tieto osoby alebo úrady použijú takéto informácie len na tieto účely. Môžu uplatniť tieto informácie na verejných súdnych konaniach alebo v právnych rozhodnutiach.
2. Ustanovenia odseku 1 sa nebudú v žiadnom prípade vykladať tak, že ukladajú príslušným orgánom niektorého zmluvného štátu povinnosť:
 - (a) vykonať správne opatrenia, ktoré by porušovali právne predpisy alebo správnu prax niektorého zmluvného štátu;
 - (b) oznámiť informácie, ktoré by sa nemohli získať na základe právnych predpisov alebo v normálnom správnom konaní tohto alebo druhého štátu;
 - (c) oznámiť informácie, ktoré by odhalili obchodné, priemyselné, hospodárske alebo výrobné tajomstvo alebo obchodný postup alebo ktorých oznámenie by bolo v rozpore s verejným poriadkom.

Článok 26

Členovia diplomatických alebo stálych misií a konzulárnych úradov

Žiadne ustanovenia tejto Zmluvy sa nedotýkajú daňových výsad, ktoré prislúchajú členom diplomatických alebo stálych misií a konzulárnych úradov podľa všeobecných pravidiel medzinárodného práva alebo na základe osobitných dohôd.

Článok 27

Nadobudnutie platnosti

1. Zmluvné štáty si oznámia navzájom diplomatickou cestou, že boli splnené postupy požadované ich právnym poriadkom pre nadobudnutie platnosti tejto Zmluvy. Táto Zmluva nadobudne platnosť dátumom neskoršieho oznámenia a bude sa uplatňovať:
 - (a) v Spojenom kráľovstve:
 - (i) pokiaľ ide o daň z príjmu a daň zo ziskov z majetku, na každý daňový rok začínajúci 6. aprílom alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť;
 - (ii) pokiaľ ide o daň spoločností, na každý finančný rok začínajúci 1. aprílom alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť;
 - (b) v Česko-Slovensku:
 - (i) pokiaľ ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na sumy priznané alebo vyplácané k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť;
 - (ii) pokiaľ ide o ostatné dane z príjmu a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci 1. januárom alebo neskôr kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom Zmluva nadobudne platnosť.
2. Účinnosť článku 8 ods. 3 Dohody medzi vládou Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska a vládou Česko-slovenskej republiky o leteckých službách medzi a nad územím príslušných štátov podpísanej v Prahe 15. januára 1960, pokiaľ sa týka zdaňovania prebytočných zárobkov, sa ukončí dňom nadobudnutia platnosti tejto Zmluvy.

Článok 28

Výpoveď

Táto Zmluva zostane v platnosti, dokiaľ ju nevypovie niektorý zmluvný štát. Každý zmluvný štát môže Zmluvu písomne vypovedať diplomatickou cestou najmenej šesť mesiacov pred koncom každého kalendárneho roka začínajúceho po uplynutí piatich rokov od dátumu nadobudnutia platnosti tejto Zmluvy. V tomto prípade sa Zmluva prestane uplatňovať:

- (a) v Spojenom kráľovstve:
 - (i) pokiaľ ide o daň z príjmu a daň zo ziskov z majetku, na každý daňový rok začínajúci 6. aprílom alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď.
 - (ii) pokiaľ ide o daň spoločnosti, na každý finančný rok začínajúci 1. aprílom alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcom po roku, v ktorom bola daná výpoveď;
- (b) v Česko-Slovensku:
 - (i) pokiaľ ide o dane vyberané zrážkou pri zdroji, na sumy priznané alebo vyplácané k 1. januáru alebo neskôr v kalendárnom roku nasledujúcim po roku, v ktorom bola daná výpoveď;
 - (ii) pokiaľ ide o ostatné dane z príjmu a dane z majetku, na dane ukladané za každý daňový rok začínajúci 1. januárom alebo neskôr kalendárneho roka nasledujúceho po roku, v ktorom bola daná výpoveď.

Na dôkaz toho podpísaní, na to riadne splnomocnení, podpísali túto Zmluvu.

Dané vo dvoch vyhotoveniach v Londýne 5. novembra 1990 v českom a anglickom jazyku,

pričom oba texty majú rovnakú platnosť.

Za vládu Českej a Slovenskej Federatívnej Republiky

Václav Klaus v. r.

Za vládu Spojeného kráľovstva Veľkej Británie a Severného Írska

Norman Lamont v. r.

*) Tu sa uverejňuje slovenský preklad.

